

ПІДТРИМКИ МОЛОДИХ БІЖЕНЦІВ НА ЕТАПІ ПЕРЕХОДУ ДО ДОРΟΣЛОГО ЖИТТЯ

Рекомендація CM/Rec(2019)4

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

ПІДТРИМКИ МОЛОДИХ БІЖЕНЦІВ НА ЕТАПІ ПЕРЕХОДУ ДО ДОРΟΣЛОГО ЖИТТЯ

Рекомендація CM/Rec(2019)4

Ухвалено Комітетом міністрів 24 квітня 2019

English edition:
*Supporting young refugees
in transition to adulthood*

The reproduction of extracts (up to 500 words) is authorised, except for commercial purposes as long as the integrity of the text is preserved, the excerpt is not used out of context, does not provide incomplete information or does not otherwise mislead the reader as to the nature, scope or content of the text. The source text must always be acknowledged as follows

“© Council of Europe, year of the publication”. All other requests concerning the reproduction/translation of all or part of the document, should be addressed to the Directorate of Communications, Council of Europe (F-67075 Strasbourg Cedex or publishing@coe.int).

Cover and layout: Documents and Publications Production Department (SPDP), Council of Europe

© Council of Europe, April 2022
Printed at the Council of Europe

Зміст

РЕКОМЕНДАЦІЯ СМ/РЕС(2019)4	5
Додаток до Рекомендації Комітету міністрів Ради Європи СМ/Rec(2019)4 державам-членам щодо підтримки молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя	9

Рекомендація CM/Rec(2019)4

(Ухвалено Комітетом міністрів 24 квітня 2019 року під час 1344 засідання заступників міністрів)

Комітет міністрів, відповідно до положень статті 15.b Статуту Ради Європи, Враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшої єдності між її членами з метою збереження та реалізації ідеалів та принципів, які є їх спільним надбанням;

Підтверджуючи принцип рівної гідності всіх людей і принцип повного і рівного користування правами людини та основними свободами будь-ким, хто підпадає під юрисдикцію держави, незалежно від його громадянства, міграції, місця проживання чи іншого статусу;

Беручи до уваги Конвенцію про захист прав людини і основних свобод (ETS № 5) та протоколи до неї, Європейську соціальну хартію (ETS № 35 та її переглянута версія, ETS № 163), Конвенцію Ради Європи про боротьбу з торгівлею людьми (CETS № 197), Конвенцію Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства (CETS № 201), Конвенцію Ради Європи про запобігання та боротьбу з насильством щодо жінок та Домашнє насильство (CETS № 210) та інші європейські та міжнародні правові документи;

Беручи до уваги зобов'язання держав щодо дітей та молоді, визначені в Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини та Конвенції Організації Об'єднаних Націй про статус біженців та Протоколи до неї від 1967 року;

Беручи до уваги Спільний коментар загального порядку № 3 (2017) Комітету з питань захисту прав усіх трудящих-мігрантів та членів їх сімей та № 22 (2017) Комітету з прав дитини про загальні принципи щодо прав людини дітей в контексті міжнародної міграції; та Спільний коментар загального порядку № 4 (2017) Комітету із захисту прав усіх трудящих-мігрантів та членів їх сімей та № 23 (2017) Комітету з прав дитини про зобов'язання

держави щодо прав людини дітей в контексті міжнародної міграції в країнах походження, транзиту, призначення та повернення;

На підставі Резолюції [CM/Res\(2008\)23](#) про молодіжну політику Ради Європи, Рекомендації [CM/Rec\(2017\)4](#) про роботу з молоддю, Рекомендації [CM/Rec\(2016\)7](#) про доступ молоді до прав та Рекомендації [CM/Rec\(2010\)7](#) про Хартію Ради Європи з освіти для демократичного громадянства та освіти з прав людини;

На підставі Рекомендації [CM/Rec\(2007\)9](#) про проекти життєустрою для неповнолітніх мігрантів без супроводу;

На підставі Резолюції 1810 (2011) Парламентської асамблеї «Діти без супроводу в Європі: питання прибуття, перебування та повернення», Резолюції 1996 (2014) «Діти-мігранти: які права надаються у 18 років?», Резолюції 2136 (2016) про гармонізацію захисту несупроводжуваних неповнолітніх у Європі та Резолюції 2159 (2017) про захист жінок і дівчат-біженців від гендерного насильства;

Беручи до уваги Стратегію Ради Європи щодо прав дитини (2016-2021), Стратегію Ради Європи щодо гендерної рівності на 2018-2023 роки та Заяву Спільної ради Ради Європи з питань молоді щодо кризи біженців у Європі (2015);

На підставі Нью-Йоркської декларації про біженців і мігрантів (2016 р.), Резолюції Організації Об'єднаних Націй A/RES/70/1 «Перетворення нашого світу: Порядок денний для сталого розвитку до 2030 року» та Цілей сталого розвитку, зокрема цілей 4, 5 та 16, а також Резолюції 1325 (2000) Ради Безпеки ООН «Жінки, мир і безпека» та Резолюції 2250 (2015) «Молодь, мир і безпека»;

Беручи до уваги План дій Ради Європи щодо захисту дітей-біженців і мігрантів у Європі (2017-2019 років);

Визнаючи важливість досягнення узгодженості та синергії у зусиллях всіх відповідних зацікавлених сторін, зокрема Європейського Союзу;

Будучи глибоко стурбованим тим, що молоді біженці є однією з найбільш уразливих груп через досвід, який, можливо, пов'язаний із насильством, експлуатацією та травмами, а також через постійний ризик порушення їхніх прав людини та основних свобод, зокрема тих, хто позбавлений супроводу дорослих або були розлучені зі своїми сім'ями;

Будучи глибоко стурбованим тим, що молоді жінки-біженки піддаються підвищеному ризику порушення прав людини, враховуючи їх більшу вразливість до різних форм насильства, таких як зґвалтування, сексуальні насильства, сексуальні домагання, домашнє насильство, примусовий шлюб, каліцтво жіночих статевих органів та торгівля людьми з метою сексуальної експлуатації;

Будучи глибоко стурбованим тим, що після досягнення повноліття, перебуваючи під захистом Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини, молоді біженці більше не мають доступу до тих самих прав і можливостей, які вони мали в дитинстві, і що багато хто з них, як дорослі, можуть зіткнутися з різкою зміною в їхній можливості доступу до послуг та підтримки в багатьох секторах, включаючи соціальне забезпечення, освіту, охорону здоров'я та психосоціальну підтримку, дозвілля та рекреаційні заходи, житло та спеціальне житло, інформацію про відповідні адміністративні процедури та інші необхідні послуги;

Усвідомлюючи, що відсутність підтримки та труднощі з доступом до своїх прав можуть призвести до того, що молоді біженці змушені будуть переживати, таким чином, наражаючи себе на небезпеку, насильницьке ставлення, експлуатацію та/або торгівлю людьми;

Усвідомлюючи, що законні інтереси дитини є першочерговим фактором, який має бути врахований при прийнятті тих чи інших рішень, які стосуються дітей віком до 18 років, і що після цього віку інтереси молодої людини можуть втратити статус першочерговості;

Визнаючи проблеми, з якими стикаються всі молоді люди на етапі переходу до дорослого та незалежного життя, і відзначаючи особливі вимоги та труднощі, з якими стикаються молоді біженці, зокрема невизначеність щодо надання притулку та статусу майбутнього проживання, а також численні перешкоди для успішної інтеграції в нове суспільство, що часто включає переслідування та дискримінацію;

Відзначаючи, що освіта, проживання, працевлаштування та охорона здоров'я, включаючи доступ до психосоціальної підтримки, є не тільки правами, але й сприяють соціальному залученню молодих людей та допомагають зменшити ризик насильства, експлуатації та жорстокого поводження, включаючи гендерне насильство та дискримінацію;

Враховуючи те, що держави-члени зобов'язані забезпечити дотримання всіх прав людини, а також інших прав згідно з національним та міжнародним

законодавством, і ці зобов'язання поширюються на молодих біженців, що перебувають під їхньою юрисдикцією;

Відзначаючи, що молодіжна політика Ради Європи спрямована на забезпечення можливості для всіх молодих людей, без дискримінації чи попередніх умов і на рівних засадах, повноцінно брати участь у всіх аспектах життя суспільства, і відзначаючи необхідність скоординованих відповідей на поведження з молоддю-біженцями, які переходять у доросле життя;

Усвідомлюючи важливу роль, яку відіграють робота молоді та неформальна освіта/навчання у підтримці інклюзії молодих біженців, а також у розвитку навичок активної громадянської позиції та демократичної участі,

Рекомендує урядам держав-членів ЄС:

1. сприяти поширенню та застосуванню настанов, викладених у додатку до цієї рекомендації, та спрямованих на забезпечення того, щоб, після досягнення 18-річного віку, молоді біженці отримували додаткову тимчасову підтримку, щоб вони могли отримати доступ до своїх прав, та визнання і посилення ролі молодіжної роботи та молодіжного сектору у сприянні кращому доступу до цих прав, у тому числі через їхню роботу щодо розбудови соціальної згуртованості та інклюзії;
2. належним чином враховувати конкретні потреби та ситуації молодих жінок і чоловіків під час виконання цих настанов;
3. належним чином враховувати ці настанови, якщо це необхідно, під час перегляду національного законодавства, політики та практики для просування необхідних реформ щодо їх виконання;
4. вслякo поширювати ці настанови по всьому молодіжному сектору та серед відповідних національних органів влади, фахівців та зацікавлених сторін, зокрема тих, хто працює для та з дітьми та молодими людьми;
5. використовувати існуючі механізми або, за необхідності, створювати нові, як на національному, так і на європейському рівні, щоб заохочувати, переглядати та обмінюватися прогресом у впровадженні цих настанов, залучаючи до цього процесу організації, які працюють з біженцями та молодими людьми.

Додаток до Рекомендації Комітету міністрів Ради Європи [CM/Rec\(2019\)4](#) державам-членам щодо підтримки молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя

Настанови

I. Область застосування та мета

1. Для цілей цієї рекомендації «молоді біженці на етапі переходу до дорослого життя» означають молодих людей, які досягли 18-річного віку та прибули до Європи ще будучи дітьми та отримали статус біженця або мають право на отримання статусу біженця відповідно до Конвенції Організації Об'єднаних Націй про статус біженців, або з метою отримання додаткового захисту відповідно до правових норм Європейського Союзу чи національного законодавства.
2. Державам-членам також рекомендується застосовувати цю рекомендацію до молодих людей, які досягли 18-річного віку та прибули до Європи ще будучи дітьми, і які подали заяву про надання статусу біженця відповідно до Конвенції ООН про статус біженців або з метою отримання додаткового захисту відповідно до правових норм Європейського Союзу чи національного законодавства.
3. Тривалість додаткової тимчасової підтримки має бути визначена відповідно до національних або регіональних політичних рамок та відповідно до індивідуальних потреб відповідних молодих біженців.
4. Ніщо в цій рекомендації не послаблює дію будь-яких положень, що містяться в національному або міжнародному праві, чинному в державах-членах ЄС, які є більш сприятливими для молодих біженців, а також не завдає шкоди здійсненню прав молодих біженців як дорослих.

II. Захист прав і можливостей молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя

Правові рамки

5. Державам-членам пропонується вдосконалити правову базу для молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя.
6. Для того, щоб спланувати та полегшити перехід молодих біженців до дорослого життя, держави-члени повинні, у разі потреби, сприяти всебічному міждисциплінарному співробітництву між установами в таких

сферах, як захист дітей, молодь, охорона здоров'я, освіта, соціальний захист або добробут, міграція, правосуддя і гендерна рівність, у тому числі між національними, місцевими та регіональними органами влади. Обмін інформацією між цими установами має покращити координацію послуг і доступ молоді саме до тих послуг, які їм потрібні.

Недискримінаційне ставлення та захист

7. Держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які знаходяться на етапі переходу до дорослого життя, підтримку та захист, яких вони потребують, без дискримінації, і належним чином враховувати потреби всіх молодих біженців, які перебувають у зоні ризику, а саме тих, які постраждали від сексуального та гендерного насильства, торгівлі людьми або експлуатації. Держави-члени повинні належним чином боротися з практикою дискримінаційного ставлення, з якою стикаються молоді біженці на етапі переходу до дорослого життя.

Соціальні послуги, житло та соціальні виплати

8. За необхідності, держави-члени повинні забезпечити, щоб молоді біженці, які знаходяться на етапі переходу до дорослого життя, мали доступ до соціальних послуг, які надають їм підтримку та допомогу, щоб забезпечити ефективний доступ до їхніх прав та основних соціальних послуг. Така підтримка та допомога повинна включати культурні та гендерно чутливі міркування, якщо це необхідно, і, якщо можливо, забезпечувати безперервність стосунків з контактною особою, відповідно до поглядів самих молодих біженців.

9. Держави-члени повинні забезпечити, щоб молоді біженці, де це необхідно, могли отримати доступ до соціальних виплат та житла протягом перехідного періоду, і, таким чином, забезпечити їм гідний рівень життя.

10. Відповідне житло з усіма необхідними зручностями має бути забезпечено з урахуванням поваги до приватного життя та необхідності захисту молодих біженців, які переходять у доросле життя, від усіх форм насильства. Таке житло повинно забезпечувати доступ до адекватних освітніх можливостей і сприяти соціальній інтеграції, в тому числі в сімейних або громадських приміщеннях, якщо це доцільно та відповідно до побажань усіх залучених сторін.

11. Перш ніж розміщувати молодих біженців, які переходять до дорослого життя, у житло, державам-членам рекомендується звернути належну

увагу на географічну близькість до соціальних і громадських зв'язків, встановлених під час їх перебування в дитячих закладах.

12. Дотримуючись норм свого національного законодавства, держави-члени повинні уникати розміщення молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя в місцях ув'язнення, включаючи фактичне ув'язнення.

Доступ до освіти

13. Держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, освіту відповідно до національних законів і правил, щоб підтримати їх інтеграцію та включення в суспільство.

14. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, Держави-члени повинні забезпечити молодих біженців, які переходять до дорослого життя, постійним доступом до освітніх шляхів, на які вони вступили в дитинстві, і запобігати будь-яким спробам припинити навчання.

15. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, держави-члени повинні продовжувати надавати мовну освіту та, якщо можливо, сертифікувати мовну компетенцію молодих біженців протягом перехідного періоду відповідно до їхніх потреб та для того, щоб сприяти їх інтеграції та включенню в суспільство.

16. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, державам-членам ЄС пропонується надавати можливості для молодих біженців, які переходять до дорослого життя, скористатися європейськими освітніми програмами, у тому числі, якщо вони передбачають подорожі, шляхом надання відповідних проїзних документів.

17. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, держави-члени повинні забезпечити доступ і можливості для професійної підготовки та навчання молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, як засіб подальшого розвитку навичок і навчання та забезпечення більшої можливості для працевлаштування.

18. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, держави-члени повинні визнавати та сертифікувати попередній освітній досвід та кваліфікацію молодих біженців відповідно до встановлених систем визнання та Рекомендації Комітету Лісабонської конвенції про визнання кваліфікацій, які мають біженці, переміщені особи та особи в ситуації, подібній до біженців.

19. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, можливості здобувати освіту у області демократичного громадянства та прав людини як у формальній, так і в неформальній освіті/навчанні.

Охорона здоров'я та психологічна підтримка

20. Держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, безкоштовну та комплексну медичну допомогу, включаючи медичну допомогу в області психічного здоров'я, дотримуючись норм та правил власного національного законодавства.

21. Держави-члени повинні надавати психологічну підтримку молодим біженцям на одному рівні з громадянами країн, включаючи спеціалізовані служби психічного здоров'я, приділяючи особливу увагу перенесеному стресу через переміщення, досвіду гендерного насильства, невизначеності щодо житла, на додаток до труднощів, з якими такі біженці стикаються на етапі переходу у доросле життя.

22. Держави-члени повинні приділяти особливу увагу здоров'ю і психологічним потребам молодих біженців, які прибули до Європи, ще будучи дітьми без супроводу та розлучені, через їх особливу вразливість.

23. Держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, доступ до освіти, пов'язаної з сексуальним і репродуктивним здоров'ям.

Доступ до інформації та правової підтримки

24. Держави-члени повинні надавати молодим біженцям своєчасну, чітку та прозору інформацію про будь-які зміни чи наслідки для їхніх прав та обов'язків у результаті досягнення повноліття, включаючи всі права, зазначені в цій рекомендації.

25. Держави-члени повинні надавати будь-яку інформацію та будь-які поради у доступній формі, які враховують гендерні та культурні особливості, і робити це мовою, яку розуміють відповідні особи; за потреби слід запропонувати підтримку або консультацію.

26. За необхідності, держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, доступ до безкоштовних юридичних консультацій щодо їх імміграційного статусу та доступу до прав.

Право на возз'єднання сім'ї

27. Держави-члени повинні захищати право на возз'єднання сімей молодих біженців відповідно до своїх зобов'язань згідно з Європейською конвенцією з прав людини та міжнародним правом, а також прагнути до проведення ефективних адміністративних процедур для забезпечення цього права.

Працевлаштування

28. Дотримуючись норм та правил власного національного законодавства, держави-члени повинні забезпечити молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, доступ до ринку праці, на тих самих умовах, що й громадянам їхніх країн.

29. За необхідності і відповідно до свого національного законодавства держави-члени повинні надавати молодим біженцям, які переходять до дорослого життя, інформацію про працевлаштування, рекомендації, можливості для розвитку навичок, включаючи ІКТ та цифрові навички, а також іншу підтримку в пошуку та забезпеченні роботи.

Проекти з життєустрою

30. Якщо у молодих біженців, які переходять до дорослого життя, були розроблені проекти з життєустрою ще до досягнення повноліття, вони повинні бути в змозі завершити ці проекти згідно з умовами, викладеними в Рекомендації [Rec \(2007\)9](#) Комітету Міністрів державам-членам з проектів життєустрою неповнолітніх мігрантів без супроводу.

III. Визнання та підтримка ролі молодіжної роботи у допомозі молодим біженцям на шляху переходу до дорослого життя отримати доступ до своїх прав та у сприянні їх включенню в суспільство

Визнання та підтримка молодіжної роботи

31. Держави-члени повинні сприяти включенню та інтеграції молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя шляхом мобілізації потенціалу молодіжної роботи на основі цілісних підходів, які підтримують їх особистий та соціальний розвиток та їх міжкультурні компетенції. Державам-членам та іншим зацікавленим сторонам молодіжного сектору пропонується дізнатися більше про та краще зрозуміти ситуацію, досвід

і прагнення молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя, а також те, як молодіжний сектор може їм допомогти.

32. Держави-члени мають заохочувати та підтримувати роботу з молоддю та неформальну освіту/навчання, орієнтовану на молодих біженців у період переходу до дорослого життя, які направлені на:

- i. забезпечення можливості для навчання з демократичного громадянства та прав людини як у формальній, так і в неформальній освіті/навчанні;
- ii. розвиток навичок та компетенцій для міжкультурного та міжрелігійного діалогу та соціального включення в різноманітні суспільства;
- iii. розвиток цифрової та інформаційної грамотності та лідерства;
- iv. розвиток мовних і комунікативних навичок;
- v. стимулювання їхнього самовираження в культурних або соціальних проєктах та реалізацію власних проєктів;
- vi. створення можливостей для наставництва та взаємного просвітництва і навчання;
- vii. створення можливостей для участі у спортивних, культурних, художніх, драматичних та розважальних заходах;
- viii. використання та розвиток компетентності молоді у використанні онлайн-навчання;
- ix. розробку довгострокових стратегій їх залучення на основі рівних можливостей;
- x. розвиток в них впевненості, стійкості і довіри в побудові позитивних відносин;
- xi. забезпечення доступу до національних та європейських програм навчання та мобільності.

33. Держави-члени повинні забезпечити, щоб молодіжна робота з молодими біженцями, які переходять до дорослого життя, підтримувала їхнє психічне благополуччя, беручи до уваги можливі емоційні проблеми, пов'язані з минулим досвідом, і тих, хто бере участь в інтеграції в нове суспільство. У разі потреби молоді біженці, які переходять до дорослого життя, мають бути забезпечені доступом до відповідних структур, які можуть надати таку підтримку.

34. Відповідно до національних законів і правил, молоді працівники повинні проходити спеціальну підготовку, в тому числі з надання першої допомоги в області психічного здоров'я, щоб вони могли правильно реагувати на особливі потреби молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя та забезпечити себе належною підтримкою.

35. Державам-членам пропонується підтримувати молодіжні організації та роботу з молоддю, які пропонують неформальну освіту/навчання для молодих біженців, які переходять до дорослого життя, шляхом фінансування програм і проєктів та створення конкретних і відповідних можливостей навчання для молодіжних працівників, включаючи взаємне просвітництво та обмін практиками.

36. Молодіжні організації та молодіжну роботу слід підтримувати та заохочувати до організації належного дозвілля та розважальних заходів для молодих біженців, які переходять до дорослого життя, які підтримують їх ріст, розвиток, психічне благополуччя та інтеграцію в суспільство.

37. Держави-члени мають заохочувати та сприяти залученню молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя, у тому числі тих, які утримуються в центрах ув'язнення, у різних програмах з працевлаштування та неформальній освіті/навчанні для молодих людей, без дискримінації та незалежно від їх правового статусу, і мають забезпечити безперешкодний доступ до таких програм і заходів.

38. Держави-члени мають надавати приміщення для роботи з молоддю в або поблизу усіх місць, де проживають молоді біженці, які переходять у доросле життя, незалежно від того, наскільки перехідними можуть бути такі заходи; і у разі недоступності таких можливостей, молоді біженці повинні користуватися підтримкою мобільної групи молодіжних працівників, якщо така підтримка необхідна і там, де вона необхідна.

39. Держави-члени повинні заохочувати та робити доступною інформацію про роль молодіжної роботи та неформальної освіти/навчання у сприяттні соціальному залученню та участі молодих біженців у процесі переходу до дорослого життя серед відповідних установ та організацій.

40. Держави-члени повинні надавати інформацію про молодіжну роботу та можливості неформальної освіти/навчання молодим біженцям у доступній формі, яка враховує гендерні та культурні особливості та мовою, яку розуміють відповідні особи.

41. Держави-члени повинні забезпечити ефективний доступ до національних та європейських молодіжних програм, а також їх пристосування до потреб молодих біженців, які переходять до дорослого життя, якщо це необхідно, щоб розвивати їхні навички та здібності та залучати їх до ширшого суспільства. Інформація про ці програми має бути доступною для молодих біженців, які переходять у доросле життя, яких слід підтримувати та заохочувати до подання заявок на участь у таких програмах.

42. Держави-члени повинні співпрацювати з відповідними молодіжними організаціями, постачальниками роботи для молоді, місцевими органами влади та іншими установами, які займаються молоддю та неформальною освітою/навчанням, щоб обмінюватися прикладами передової практики молодіжної роботи та неформальної освіти/навчання, орієнтованих на молодих біженців у перехід у доросле життя.

43. Держави-члени повинні заохочувати співробітництво між молодіжною роботою, міграцією та іншими секторами, відповідно до потреби, для надання належних послуг молодим біженцям, які переходять до дорослого життя.

Участь у житті суспільства та процес прийняття рішень

44. Держави-члени та інші зацікавлені сторони молодіжної роботи та молодіжної політики повинні сприяти розбудові, відповідно до національного законодавства та практики, потенціалу молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя, забезпечуючи простір, де вони можуть організовуватись та висловлювати себе, взаємодіяти з молодими людьми країни перебування та брати змістовну участь, у тому числі, підтримуючи створення очолюваних ними організацій.

45. Особлива підтримка має бути забезпечена тим молодим біженцям, що переходять до дорослого життя, котрі можуть бути менш активними, непомітними або підданими утиску чи дискримінації.

46. Держави-члени та місцеві органи влади повинні прагнути до розробки коротко-, середньо- та довгострокових програм, що пов'язують молодих біженців, які переходять до дорослого життя, з місцевим населенням, щоб сприяти їх включенню та участі у житті місцевої громади.

47. Урядові та неурядові зацікавлені сторони молодіжної політики та інші державні органи влади мають активно взаємодіяти з молодими біженцями на етапі переходу до дорослого життя та підтримувати їхню діяльність в

культурній, політичній та суспільній сферах, у тому числі шляхом сприяння їх участі в різноманітних форумах та ініціативах громадянського суспільства, зокрема з питань, які їх безпосередньо стосуються.

48. При розробці політики та проєктів, що впливають або спрямовані на молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя, держави-члени повинні консультуватися та залучати до цього процесу національні молодіжні ради та молодіжні організації, включаючи ті, що представляють інтереси самих молодих біженців.

49. Національні молодіжні ради та молодіжні організації мають включати молодих біженців, які переходять до дорослого життя, у свої програми та в свої організації.

Підвищення обізнаності

50. Державам-членам рекомендується проводити та підтримувати заходи з підвищення обізнаності чи кампанії для боротьби з помилковими уявленнями, стереотипами, упередженнями та дискримінацією щодо молодих біженців, а також сприяти розвитку міжкультурного та міжрелігійного підходу до глибшого розуміння особливої ситуації молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя.

Молоді люди є однією з найбільш уразливих груп населення через досвід, який може включати насильство, експлуатацію та травми, а також через триваючий ризик порушення їхніх прав людини та основних свобод, зокрема тих, хто залишився без супроводу або були розлучений з рідними.

Досягнувши повноліття, молоді біженці більше не мають доступу до тих самих прав і можливостей, які вони мали, будучи дітьми, і багато з них, ймовірно, зіткнуться з різкою зміною у своїх можливостях доступу до послуг і підтримки в багатьох галузях.

Ця рекомендація спрямована на захист прав і можливостей молодих біженців на етапі переходу до дорослого життя (тобто молодих людей, які досягли 18-річного віку, і прибули до Європи ще будучи дітьми та отримали статус біженця або мають право на отримання статусу біженця).

Забезпечення їм доступу до освіти, проживання, працевлаштування та охорони здоров'я сприяє їх соціальному залученню та зменшенню ризику зазнати насильства, експлуатації та зловживань, включаючи насильство та дискримінацію за ознакою статі.

Молодіжна робота в усьому її різноманітті також може створити міцний фундамент для соціальної інтеграції молодих біженців, і її слід заохочувати та підтримувати в її зусиллях щодо конкретної інтеграції на етапі переходу до дорослого життя.

www.coe.int

Рада Європи є провідною організацією із захисту прав людини на континенті. Вона нараховує 46 держав-членів, включно з усіма державами-членами Європейського Союзу. Усі держави-члени Ради Європи приєдналися до Європейської конвенції з прав людини – договору, спрямованому на захист прав людини, демократії та верховенства права. Європейський суд з прав людини здійснює нагляд за виконанням Конвенції у державах-членах.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE